

Z.S.

**Z działalności Komisji Pracy
Kulturalnej i Klubowej Rady
Adwokackiej w Warszawie**

Palestra 22/5-6(245-246), 86-87

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z działalności Komisji Pracy Kulturalnej i Klubowej Rady Adwokackiej w Warszawie

Jedną z wielu komisji powołanych przez Radę Adwokacką w Warszawie jest Komisja Pracy Kulturalnej i Klubowej. Rozmach pracy tej Komisji, powszechna aproba jej działalności przez środowisko adwokackie, a nawet rozgłos, jaki w tym środowisku i poza nim uzyskała, skłania do poświęcenia jej nieco uwagi w przeświadczeniu, że doświadczenia i osiągnięcia tej Komisji zasługują na popularyzację i wykorzystanie przez podobne komisje innych rad adwokackich.

Na czym polega powodzenie pracy tej Komisji oraz wysoka ocena jej działalności w opinii członków adwokatury warszawskiej? Przede wszystkim na niezwyklej pomysłowości i różnorodności realizowanych imprez oraz na dobrej ich stronie organizacyjnej. Na potwierdzenie tego można wskazać tu przykładowo na następujące imprezy Komisji zrealizowane w 1977 roku:

- 1) Wieczór słowno-muzyczny przy świecach pn. „Listy Chopina”. Czytał je znany aktor scen warszawski Stanisław Zaczek, a utwory Chopina grał Maciej Poliszewski.
- 2) Recital muzyczny poświęcony muzyce katalońskiej (Federico Mompou).
- 3) Wieczór grecki pn. „Grecja w słowie, obrazach i muzyce”.
- 4) Obejrzenie w Teatrze Powszechnym dramatu psychologicznego Władysława Terleckiego „Odpoczniesz po biegu” w reżyserii Z. Hübnera i udział w dyskusji przeprowadzonej bezpośrednio po przedstawieniu w teatrze z udziałem twórców i aktorów (w kostiumach) na temat problemów dramatu.
- 5) Spotkanie w Radzie Adwokackiej w Warszawie z Jerzym Waldorffem, muzykologiem i publicystą.
- 6) Spotkanie dyskusyjne na kanwie fabuły filmu historycznego „Śmierć Prezydenta” z udziałem Jerzego Kawalerowicza, Bolesława Michałka, Jerzego Duszyńskiego, Marka Walczewskiego i krytyka filmowego Andrzeja Ochalskiego. Przy okazji można się było dowiedzieć, że w czasie, w którym toczy się akcja filmu, działały w Polsce 32 stronnictwa polityczne! Plastycznie w filmie przedstawione rozwydrzenie i zamęt polityczny w owych latach mogły doprowadzić do skutków dla państwa gorszych niż śmierć prezydenta państwa.
- 7) Spotkanie dyskusyjne na temat „Poszanowanie prawa i porządku prawnego przez współczesnego Polaka”, związane z wywiadem Hanny Krall z adw. Tadeuszem de Virionem („Polityka” nr 35/77) oraz „Minutą refleksji” Zygmunta Franka („Gazeta Prawnicza” nr 18/326 z 1977 r.) — z udziałem autorów i zaproszonych dziennikarzy.
- 8) Wycieczka do Leningradu i Moskwy. Kilkudniowy pobyt w Leningradzie i posiadanie do własnej dyspozycji autokaru umożliwiły poznanie miasta i okolic. Między innymi zwiedzono Ermitaż, twierdzę Pietropawłowską, cmentarz bohaterów Leningradu itp. W Moskwie zwiedzono m. in. muzeum Lenina, Kreml z zabytkami, Galerię Trietiakovską.
- 9) W związku ze Świętem Zmarłych zorganizowano okolicznościowe zebranie w Klubie Adwokatów, na którym prelekcję wygłosił adw. dr Z. Krzemiński. Zebranie zakończył koncert chopinowski w wykonaniu Jolanty Lisickiej. Poza tym złożono

kwiaty na grobach zmarłych wybitnych adwokatów oraz zapalono znicze w Palmiarach na grobach adwokatów zamordowanych przez hitlerowców w dniach 2.IV. i 21.VI.1940 r.

10) Z okazji sześćdziesiątej rocznicy Rewolucji Październikowej Komisja zorganizowała część artystyczną zebrania adwokackiego z udziałem Poli Raksy, Marka Dąbrowskiego i innych.

11) W okresie Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy zorganizowano dla adwokatów i ich rodzin pobyt w DPTA w Grzegorzewicach.

Poza tym Komisja zorganizowała szereg imprez o charakterze towarzysko-rozrywkowym: „Andrzejki”, „Sylwestra” w Klubie Adwokata i w Grzegorzewicach, „Tłusty czwartek”, „Ostatki”, turniej brydża sportowego, występ kabaretu „Pod Egidą” J. Kofty, kilka wieczorków tanecznych, kilka zebrań koleżeńskich w grupach adwokatów-radców prawnych i adwokatów-seniorów oraz rozprowadziła bilety na najgłośniejsze warszawskie przedstawienia teatralne.

Podane imprezy dobrze świadczą o inicjatywie, energii i szerokich zainteresowaniach Komisji Pracy Kulturalnej i Klubowej Rady Adwokackiej w Warszawie. Przewodniczącym jej jest niezamordowany i pełen zapału adw. Henryk Pielieński. Wypada mu tylko życzyć dalszych sukcesów na tym polu.

Z.S.

RECENZJE

Jadwiga Kozarska-Dworska: *Psychopatia jako problem kryminologiczny*, Warszawa 1977, Wydawnictwo Prawnicze, s. 242, nb 2.

Prace naukowe poświęcone problematyce psychopatii budzą zainteresowanie nie tylko w kręgach psychiatrów, ale także praktyków prawa karnego, socjologów, psychologów i pedagogów. Przyczyną tego jest fakt, że psychopatia stała się problemem społecznym dużej wagi. Nie wnikając w tym miejscu w ocenę definicji tego pojęcia, należy stwierdzić, że tzw. psychopaci w sposób aż nadto widoczny wy rządzą wiele ciepła sobie oraz szkód społeczeństwu. Piśmiennictwo polskie poświęcone tej problematyce mogło zanotować dotychczas zaledwie jedną monografię naukową autorstwa przedwcześnie zmarłego prof. dra Antoniego Kępińskiego („Psychopatie”, Warszawa 1977, PZWL, s. 162), która wnosząc wiele, bynajmniej nie wyczerpywała jeszcze zagadnienia.

Praca J. Kozarskiej-Dworskiej jest drugą z kolei monografią napisaną w języku polskim, poświęconą w całości omawianej tematyce. Jest to dzieło obszernie (242 str.). Zawiera wstęp, cztery rozdziały, zakończenie, wykaz bibliograficzny, dwa aneksy oraz streszczenie w języku angielskim. Rozdział I, poświęcony genezie i klinice psychopatii, obejmuje rozważania nad niektórymi aspektami osobowości i nad pojęciem psychopatii. Rozdział II (pt.: Psychopatia w aspekcie sądowo-psychiatrycznym i penologicznym) omawia problem poczytalności psychopatów, zagadnienia odbywania przez nich kary pozbawienia wolności na tle przepisów k.k. i k.k.w. oraz przedstawia dotychczasowe formy odrębnego postępowania